

Πικρολίμνη

ΚΙΛΚΙΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ : ΘΕΟΦΙΛΟΣ Δ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ : ΑΝΝΑ Α. ΚΑΛΑΪΤΖΗ

H

Κατά τη διάρκεια της θερινής περιόδου που η Πικρολίμνη ξεραίνεται ή έχει

πρώτη εικόνα της Πικρολίμνης που αντίκρισα, δεν υπήρξε ιδιαίτερα γοητευτική. Όχι επειδή η λίμνη ήταν άσχημη αλλά γιατί στην ουσία δεν έμοιαζε με λίμνη. Πάνω από τους χαμηλούς λόφους του Ξηροχωρίου που την παρατηρούσα, θύμιζε περισσότερο μια αποξηραμένη εδαφική κοιλάδα, που εντελώς ανεξήγητα και αυθαίρετα, παρεμβάλλετο ανάμεσα στα ξανθά σταροχώρα της πεδιάδας του Κιλκίς. Ο αβαθής πυθμένας της, χαρακω-

μένος και στεγνός από τον καυτό καλοκαιρινό ήλιο, δεν διέφερε από μια μικρή έρημο, εικόνα απόλυτα χαρακτηριστική των άνυδρων εκτάσεων της Αφρικανικής ηπείρου. Το θέαμα ήταν ελάχιστα ελκυστικό, για να με παρακινήσει να κατηφορίσω μέσα στη ζέστη από τους λόφους του Ξηροχωρίου ως τις όχθες της υποτιθέμενης λίμνης. Αρκέστηκα λοιπόν να ριξω μια τελευταία ματιά στην Πικρολίμνη και μετά την ξέχασα. Ήταν αρχές της δεκαετίας του '80.

ελάχιστο νερό, είναι πολλοί αυτοί που πραγματοποιούν τη λασποθεραπεία τους υπαίθρια.

Στα χρόνια που ακολούθησαν άκουγα όλο και πιο συχνά να μιλούν για την Πικρολίμνη. Το περιεργό ήταν, πως καμιά από τις αναφορές αυτές δεν σχετιζετο με το φυσικό περιβάλλον ή το τοπίο της λίμνης αλλά με εκείνο ακριβώς το σημείο της, που μερικά χρόνια πριν με είχε απωθήσει. Το σημείο αυτό δεν ήταν άλλο από τον πυθμένα της λίμνης και πιο συγκεκριμένα, τον πηλό της. Ο πηλός αυτός είχε μια ιδιαιτερότητα. Δεν ήταν η συνηθισμένη λάσπη που απομένει μετά την εξάτμιση του νερού σε μια

εδαφική κοιλότητα αλλά ένα φυσικό υλικό με θεραπευτικές ιδιότητες.

Δεκέμβρης του 2002

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ τα ηλιόλουστα χειμωνιάτικα απομεσήμερα, που η παραμονή μέσα στο σπίτι μοιάζει να είναι η πιο μίζερη επιλογή. Στις λίγες ώρες που απομένουν ως το πέσιμο της νύχτας ξεκινάμε μια κοντινή περιοδεία, χωρίς συγκεκριμένο προορισμό. Στο ύψος της

Τα ακίνητα νερά της Πικρολίμνης μοιάζουν μ' έναν τεράστιο καθρέφτη, που στην επιφάνειά του αντανακλώνται οι εγκαταστάσεις των Ιαματικών Λουτρών και το ήρεμο τοπίο της γύρω περιοχής.

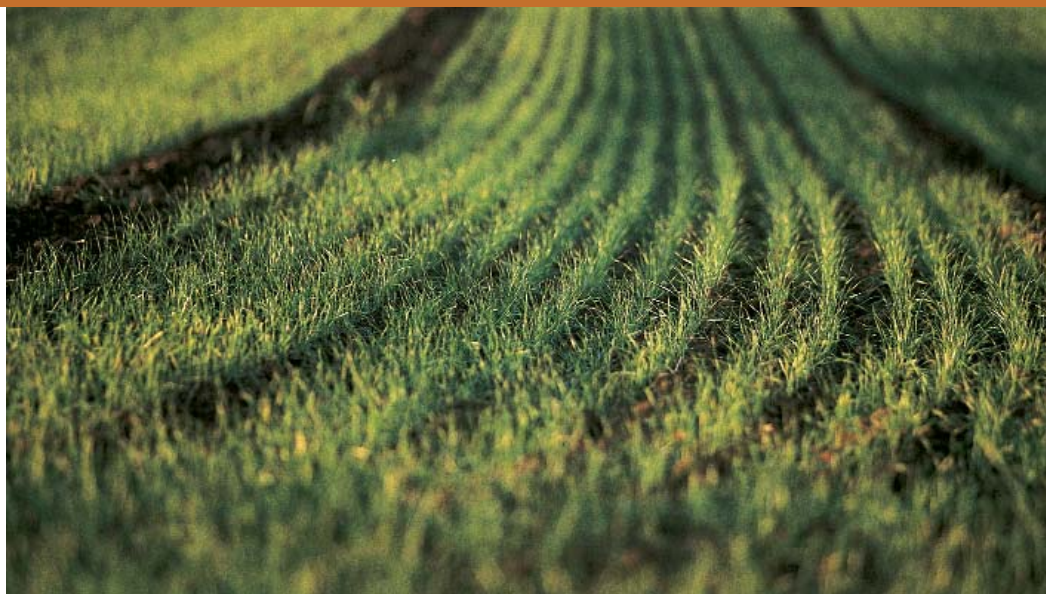
Αγχιάλου εγκαταλείπω ασυναίσθητα την εθνική και παίρνω κατεύθυνση για Ξηροχώρι -Πού οδηγεί αυτός ο δρόμος; ρωτάει η Άννα -Στην Πικρολίμνη, της απαντάω. Έναν τόπο τόσο κοντινό μα και τόσο άγνωστο. Την πρώτη και μοναδική φορά που βρέθηκα εδώ, ήταν πριν από 20 περίπου χρόνια. Ας κάνουμε λοιπόν μια μικρή επιστροφή στο παρελθόν.

Το Ξηροχώρι ανήκει στον Δήμο Αγίου Αθανασίου και στον νομό Θεσσαλονίκης. Αμέσως μετά αρχίζει ο νομός Κιλκίς και ο Δήμος Πικρολίμνης. Από τους λοφίσκους του Ξηροχωρίου αφήνουμε το βλέμμα μας να πλανηθεί στον κάμπο του Κιλκίς. Σε αρκετή απόσταση χαμηλότερα μια κυκλική στο σχήμα και απόλυτα λεία επιφάνεια παρεμβάλλεται ανάμεσα στα απέραντα σταροχώρα. Είναι η Πικρολίμνη, τόσο διαφορετική από τη στεγνή και αφιλόξενη εκείνη εδαφική κοιλότητα, που είχα κάποτε αντικρίσει. Η σημερινή

Πικρολίμνη είναι μια λίμνη αυθεντική, το αχνογάλαζο νερό της αντανακλά σαν τεράστιος καθρέφτης τις απογευματινές ακτίνες του ήλιου. Κατηφορίζουμε αμέσως προς τον Μικρόκαμπο για να προλάβουμε το τελευταίο φως, διασχίζουμε το χωριό και παίρνουμε τον πρώτο αγροτικό δρόμο που βρίσκουμε μπροστά μας. Είναι μια περιπέτεια μέσα στη λάσπη και στα βαθιά αυλάκια που έχουν σχηματίσει οι τεράστιες ρόδες των τρακτέρ, το μικρό 4X4 χοροπηδάει τρελά ανάμεσά τους. Οι τελευταίες στιγμές του δειλινού μας βρίσκουν πλάι στις δυτικές ακτές της λίμνης, μπροστά στους καλαμιώνες. Είναι ένα απ' αυτά τα μοναδικά δειλινά που δεν κινείται τίποτε, σαν να σταμάτησε ξαφνικά η φύση να αναπνέει. Στη λεία επιφάνεια του νερού καθρεφτίζονται οι εγκαταστάσεις των ιαματικών λουτρών της Πικρολίμνης. Ξεκινάμε να τα γνωρίσουμε, λίγο πριν πέσει η νύχτα του χειμώνα.

Ο ήλιος έχει πια κρυφτεί. Στις τελευταίες ανταύγειες του δειλινού παρεμβάλλεται ένα μοναχικό δέντρο και με το σκοτεινό περίγραμμά του τονίζει ακόμη περισσότερο τη δραματική λιτότητα του τοπίου της Πικρολίμνης. (Επάνω)
Το τοπίο στην ευρύτερη περιοχή της Πικρολίμνης χαρακτηρίζεται από τα απέραντα σταροχώραφα του κάμπου του Κιλκίς.

Κέντρο Πηλοθεραπείας - Υδροθεραπείας Πικρολίμνης

Ο ΗΛΙΟΣ ΕΧΕΙ ΚΡΥΦΤΕΙ από ώρα πίσω από τους χαμηλούς λόφους του Ξηροχωριού, η περίμετρος της Λίμνης βυθίζεται στη σιωπή και στο σκοτάδι. Εκτός από τους οικισμούς του Μικροκάμου, της Πικρολίμνης και της Ξυλοκερατιάς, το μόνο σημείο που είναι φωτισμένο και προδίδει την ύπαρξη ζωής είναι η όχθη στην νοτιοανατολική απόληξη της λίμνης. Εδώ βρίσκονται οι εγκαταστάσεις του ξενοδοχείου "Μόρυλλος" και το Κέντρο Πηλοθεραπείας - Υδροθεραπείας της Πικρο-

θέα προς τη λίμνη. Είναι ένα φυσικό περιβάλλον γαλήνιο, που συνδυάζει τη γραφικότητα του υγρού στοιχείου και τον ανοιχτό ορίζοντα με τις χαμηλές λοφοπλαγιές, ένας τόπος ηρεμίας και ξεκούρασης που ανακαλύπτουμε αναπάντεχα, σε απόσταση μόλις 25 χιλιομέτρων από τη Θεσσαλονίκη.

Σειρά έχει η γνωριμία μας με τις εγκαταστάσεις του Πηλοθεραπευτηρίου-Υδροθεραπευτηρίου. Από την ευχάριστη αίθουσα υποδοχής και αναμονής περνάμε στους χώρους πηλοθεραπείας που αποτελούνται από δύο μεγάλες πισίνες ανδρών και γυναικών με πλήρεις εγκαταστάσεις ατομικών αποδυτη-

Εφαρμογή της μάσκας προσώπου.

λίμνης. Γνωρίζουμε αρχικά τον **Βασίλη Τσιτσογιαννόπουλο**, διευθυντή του συγκροτήματος, που αναλαμβάνει την ξενάγησή μας. Περιδιαβαίνουμε πρώτα τους ευχάριστους χώρους του ξενοδοχείου, με τις άνετες αίθουσες υποδοχής και καφέ-μπαρ και τα 23 δωμάτια που έχουν τη δυνατότητα φιλοξενίας 70 επισκεπτών. Όλα είναι εξοπλισμένα με ατομικό μπάνιο, κεντρική θέρμανση, A/C, τηλέφωνο, τηλεόραση και mini-bar και ωραία

ρίων και ντους. Οι πισίνες περιέχουν διάλυμα ιαματικού νερού που αντλείται από βάθος 250μ. και λάσπης που προέρχεται από τον πυθμένα της Πικρολίμνης. Το ρευστό αυτό διάλυμα ανακυκλώνεται και θερμαίνεται διαρκώς, ώστε να διατηρεί σταθερή θερμοκρασία 30°C, που γίνεται πολύ ευχάριστα δεκτή από το σώμα. Αν και δεν είμαι προετοιμασμένος για ένα...βάπτισμα στη λάσπη, εν τούτοις πείθομαι από τις παρακινήσεις του

Μετά την επάλειψη με θεραπευτικό πηλό επακολουθεί η χαλάρωση στο θερμό διάλυμα πηλού και ιαματικού νερού στην πισίνα της Πικρολίμνης.

Βασίλη και βυθίζομαι στην πισίνα ως το λαιμό. Είναι μια εμπειρία μοναδική να κολυμπάω και να λιχνίζομαι για ένα εικοσάλεπτο σχεδόν μέσα σ' αυτό το σκουρόχρωμο ζεστό υγρό, με την τόσο χαρακτηριστική αλλά όχι δυσάρεστη οσμή θείου ενώσεων του διαλύματος. Αμέσως μετά ένα ζεστό ντους απομακρύνει από πάνω μου κάθε ίχνος λάσπης. Αυτό που παραμένει ωστόσο για πολλή ώρα είναι μια πρωτόγνωρη αίσθηση ευεξίας και χαλάρωσης.

Εκτός όμως από τις πισίνες υπάρχουν χώροι για τοπική ή ολική επίλειψη του σώματος με θερμό πηλό, ατομικές μπανιέρες ιαματικού νερού για μασαζοθεραπεία-κινησιοθεραπεία, σάουνα για μυϊκή χαλάρωση, τμήμα φυσιοθεραπείας με διαθερμίες και υπερήχους, τμήματα φυσιοθεραπείας και εισπνοθεραπείας με ιαματικό νερό, τμήματα καλιοθησίας σώματος και προσώπου, καθώς και γυμναστήριο. Ήδη είναι έτοιμες να λειτουργήσουν οι νέες σύγχρονες και εξαιρετικά προσεγμένες εγκαταστάσεις με ατομικές πισίνες ανδρών και γυναικών. Το Κέντρο υποστηρίζεται από επιστημονικό προσωπικό με γιατρό, μασέρ, φυσιοθεραπευτές και φυσιοθεραπεύτριες.

Ποιες είναι όμως και πού οφείλονται οι ιαματικές ιδιότητες του πηλού και του νερού της Πικρολίμνης;

Πρέπει αρχικά να πούμε, ότι ήδη από τα αλεξανδρινά χρόνια ήταν γνωστές οι θεραπευτικές ιδιότητες της λίμνης αφού, σύμφωνα με τις ιστορικές μαρτυρίες του Πλίνιου, από την Πικρολίμνη εξαγόταν το "Χαλαστραίο νίτρο". Στην ευρύτερη

του Ασκληπιού, όπως αποδεικνύεται από σειρά αγαλμάτων που ευρέθησαν στους Άνω Αποστόλους το 1933 και αναπαριστούν τον Ασκληπιό και μέλη της οικογενείας του.

Για να μεταφερθούμε στη σύγχρονη εποχή, με το φύλλο 218 της Εφημερίδας της Κυβέρνησης της 24.9.1998, "Ανακηρύσσονται ο πηλός της λίμνης και το νερό της υδρογεώτρησης Πικρο-

Εκτός από την λασποθεραπεία στις πισίνες μπορεί να γίνει και τοπική εφαρμογή του θεραπευτικού πηλού στα σημεία του σώματος που πάσχουν από διάφορες παθήσεις.

αυτή περιοχή της αρχαίας Κρησιωνίας γνώρισε ακμή η μακεδονική πόλη Μόρυλλος, όπως προκύπτει από επιγραφικά τεκμήρια που ανακαλύφθηκαν στον παρακείμενο οικισμό των Άνω Αποστόλων. Στην αρχαία Μόρυλλο επίσης υπήρχε και σημαντικό ιερό

λίμνης Κιλκίς ως ιαματικά και κατατάσσονται στην κατηγορία των Ιαματικών Πηγών Τοπικής σημασίας". Ήδη όμως με την υπ' αριθμ. 20 Απόφαση της 21.12.1995 η Ολομέλεια του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας αποφάσισε, ότι "σύμφωνα με τις απόψεις ειδικών εισηγη-

Το τμήμα φυσιοθεραπείας-μασαζοθεραπείας διαθέτει τον πλέον σύγχρονο εξοπλισμό με ειδικευμένους φυσιοθεραπευτές. (Επάνω)
Στις ατομικές μπανιέρες υδρομασάζ του Κέντρου της Πικρολίμνης συμπληρώνεται με τον καλύτερο τρόπο η αναζωογόνηση του οργανισμού.

Ευγενικό και εξειδικευμένο προσωπικό διαθέτει από την reception του Κέντρου μια πλήρη σειρά φυσικών προϊόντων που παρασκευάζονται με βάση τον ιαματικό πηλό της Πικρολίμνης.

τών, ο πηλός της Πικρολίμνης πληροί όλους τους όρους για τη θεραπεία σειράς παθήσεων. Θα ήταν δε περισσότερο επιστημονικό να καθοριστούν οι παρακάτω ενδείξεις:

- A) Φλεγμονώδεις παθήσεις των αρθρώσεων
- B) Εκφυλιστικές παθήσεις των αρθρώσεων
- Γ) Παθήσεις μαλακών μοριών
- Δ) Αγκυλοποιητική σπονδυλίτιδα
- E) Μετατραυματικές παθήσεις του μυοσκελετικού συστήματος
- Z) Θεραπεία μετακαταγματικών εκδηλώσεων
- H) Παθήσεις εσωτερικών γεννητικών οργάνων του θήλειου (σαλπγγίτιδες κλπ.)
- Θ) Μερικές δερματοπάθειες (ακμή κλπ)

Εν όψει της δημοσίευσης του άρθρου ο δρ. χημικός Μηχανικός *Μανασσής Μήτσακας*, Δέκτορας του Τομέα Χημείας του τμήματος Χημικών Μηχανικών του ΑΠΘ - που ασχολήθηκε με την Πικρολίμνη ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '80 -, είχε την καλοσύνη να θέσει στη διάθεσή μας ένα πληρέστατο επιστημονικό άρθρο για τον θεραπευτικό πηλό και τις ιδιότητές του. Από το άρθρο αυτό επιλέγουμε μερικά σημεία, τα πιο εύληπτα και χαρακτηριστικά :

Ο θεραπευτικός πηλός είναι εκείνος ο πηλός, ο οποίος προκύπτει όταν κατάλληλο εδαφικό υλικό (πηλοειδές) έρθει σε επαφή με θερμό μεταλλικό νερό (ιαματικό) και ο οποίος ασκεί θεραπευτική δράση στον ανθρώπινο οργανισμό χάρις στη σύστασή του. Οι θεραπευτικοί πηλοί έχουν χρησιμοποιηθεί εμπειρικά, αλλά οπωσδήποτε αποτελεσματικά, ήδη από την αρχαιότητα ως θεραπευτικά υλικά. Υπάρχουν βιβλιογραφικές αναφορές χρήσης του πηλού (Λημναία Γη) από τον Όμηρο για θεραπεία τραυμάτων και τσιμπημάτων φιδιών.

Η θεραπευτική δράση του πηλού είναι διπλή: εξασκεί δράση τοπική, στην επιφάνεια του δέρματος και γενική, σε διάφορες λειτουργίες διαμέσου των αντανεκλαστικών τόξων του σώματος από ουσίες που διεισδύουν μέσα στον οργανισμό.

Η δράση της πηλοθεραπείας οφείλεται κυρίως σε τρεις παράγοντες :

1.Μηχανικό : Επιδρά δια μέσου της υδροστατικής πίεσης, την ελάττωση της βαρύτητας και την χαλάρωση του μυϊκού σπασμού.

2.Θερμικό: Επιδρά δια μέσου της θερμότητας.

3. Χημικό : Επιδρά δια μέσου της επαφής με την επιδερμίδα ή της ιοντοανταλλαγής διαφόρων ιόντων, όπως θειούχων, χλωριούχων, και οργανικών χημικών ενώσεων.

Η δράση του μηχανικού παράγοντα καθώς και της θερμότητας, η οποία αυξάνει την τοπική αιμάτωση, έχουν ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση ουσιών που θεωρούνται υπεύθυνες για τη δημιουργία φλεγμονής. Παράλληλα, η θερμότητα έχει αποιδηματική δράση και είναι ευνοϊκότερη σε μη φλεγμονώδεις παθήσεις του μυοσκελετικού συστήματος. Η χημική δράση του πηλού οφείλεται τόσο στα ανόργανα όσο και στα οργανικά συστατικά του.

Οι φαρμακευτικές θεραπευτικές ιδιότητες των πηλών, οι οποίες οφείλονται σε ανόργανα συστατικά κυρίως είναι : **Η αντισηπτική ικανότητα και η ικανότητα ανταλλαγής ουσιών (δέρμα - πηλός)**

Στους θεραπευτικούς πηλούς εκτός από τα

ανόργανα συστατικά υπάρχει και ένα μικρό ποσοστό οργανικών συστατικών, προϊόντων μεταβολισμού των διαφόρων μικροοργανισμών του πηλού, που ανήκουν στα αντιβιοτικά και στεροειδή και στα οποία επίσης αποδίδεται η φαρμακοδυναμική δράση του πηλού.

Επισημαίνεται στο σημείο αυτό με έμφαση, ότι για να αποκτήσει ένας πηλός θεραπευτικές ιδιότητες θα πρέπει να πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις: **α. Η πρώτη ύλη, δηλαδή το πηλοειδές, πρέπει να έχει κατάλληλα φυσικοχημικά και ορυκτολογικά χαρακτηριστικά. β. Να έχει χαμηλή κοκκομετρική κατανομή μεγέθους κόκκων και γ. Να έχει υποστεί μια πολύπλοκη βιολογική διεργασία, η οποία ονομάζεται "ωρίμανση".**

Η διεργασία διαρκεί μία μεγάλη χρονική περίοδο, η οποία κυμαίνεται από μερικούς μήνες έως ένα έτος. Ο ώριμος πηλός είναι το τελικό προϊόν επαφής εντός των ειδικών δεξαμενών του πηλοειδούς με θερμομεταλλικό νερό.

Συμπερασματικά, αποτέλεσμα της ωρίμανσης ενός πηλοειδούς με θερμομεταλλικό νερό είναι η δημιουργία θεραπευτικού πηλού, δηλαδή η δημιουργία ενός υλικού τέλειας ανάμιξης και ομοιόμορφης διασποράς της στερεάς φάσης μέσα στην υγρή. Το μεγάλο ειδικό βάρος του πηλού (1,4-1,6 g/mL) επιτρέπει τη χωρίς προσπάθεια επίπλευση του ανθρώπου κατά την ολική εμβάπτισή του, ενώ παράλληλα ελαττώνει το μυϊκό σπασμό διευκολύνοντας την κίνηση. Η ταυτόχρονη παρουσία στον πηλό των στερεών και του νερού έχει επίσης και ως στόχο τη βελτίωση της θερμικής συμπεριφοράς του για καλύτερη θερμική θεραπευτική δράση. Το νερό με τη μεγάλη ειδική του θερμότητα αυξάνει τη θερμοχωρητικότητα του πηλού, ενώ τα στερεά ως κακοί αγωγοί της θερμότητας μειώνουν τη θερμική αγωγιμότητα του πηλού αυξάνοντας την κατακράτηση θερμότητας. Διαμέσου της διαβατότητας του δέρματος και με διαδικασίες ιοντοεναλλαγής, ο πηλός προσδίδει στον ανθρώπινο οργανισμό ιχνοστοιχεία και ενώσεις με φαρμακοδυναμική δράση.

Γιώργος Αγγελάκης, ο εμπνευστής και ιδρυτής του Ιαματικού Τουριστικού Κέντρου Πηλοθεραπείας-Υδροθεραπείας στην Πικρολίμνη Κιλκίς.

Οι προσωπικές εμπειρίες και το όραμα του Γιώργου Αγγελάκη

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΑΓΗΣΗ και την εμπειρία μας στην πίσίνα συναντάμε τον εμπνευστή και δημιουργό των Ιαματικών Λουτρών της Πικρολίμνης, τον **Γιώργο Αγγελάκη**. Γεννημένος στο διπλανό προσφυγικό χωριό της Ξυλοκερατιάς έχει συνδέσει τις πρώτες μνήμες της παιδικής του ηλικίας με την Πικρολίμνη, αφού στα βαθιά -τότε- νερά της πρωτόμαθε να κολυμπάει με τα άλλα παιδιά της ηλικίας του.

Τη μεγαλύτερη όμως σημασία δεν έχει το νερό της λίμνης αλλά η λάσπη της, που ήταν γνωστή για τις θεραπευτικές της ιδιότητες για αρθρτικά, ρευματισμούς, τραύματα και δερματοπάθειες, όχι μόνον στους κατοίκους της γύρω περιοχής αλλά ακόμα και στους Γερμανούς στρατιώτες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που την χρησιμοποιούσαν για να επουλώνουν τα τραύματά τους.

Γεγονός καθοριστικό, που επηρέασε όλη την μετέπειτα στάση ζωής του Αγγελάκη, υπήρξε

το 1963 ένας σοβαρότατος τραυματισμός του σε ατύχημα στη Θεσσαλονίκη, που, εκτός από παραμονή 2 μηνών στο νοσοκομείο του δημιούργησε μεγάλο πρόβλημα στη δυνατότητα κίνησης και χρησιμοποίησης των χεριών του. Επιστρέφοντας στην Ξυλοκερατιά άρχισε συστηματική λασποθεραπεία και μετά τις πρώτες εβδομάδες, διαπίστωσε τα πρώτα ευεργετικά αποτελέσματα. Πριν από την πάροδο τεσσάρων μηνών τα χέρια του είχαν σχεδόν επανέλθει στην πρότερη κατάσταση. Γεμάτος πια με αισιοδοξία για τη ζωή και με επιθυμία δημιουργίας, ο Γιώργος Αγγελάκης ολοκληρώνει τις σπουδές του ως Μηχανολόγος και μετά ασχολείται με ποικίλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, τόσο στην Θεσσαλονίκη όσο και στην Αθήνα. Ποτέ όμως δεν ξεχνάει τον τόπο καταγωγής του, πολύ συχνά επιστρέφει στο χωριό και με διάφορα έργα αποδεικνύει έμπρακτα την αγάπη του.

Το 1993 εκδηλώνεται για πρώτη φορά ζωηρό ενδιαφέρον Γερμανών και Ελλήνων επενδυτών για αξιοποίηση των θεραπευτικών δυνατοτήτων της Πικρολίμνης. Είναι η χρονική

στιγμή για την αποφασιστική συμμετοχή του Γιώργου Αγγελάκη, που κατορθώνει τελικά να υλοποιήσει το - από μακρού χρόνου κυφορούμενο - όραμά του. Συστήνει εταιρεία, δωρίζει ένα ποσοστό της στην Κοινότητα Ξυλοκερατιάς και το 1996 πραγματοποιούνται τα επίσημα εγκαίνια της πρώτης πέτρυνας, που έκτοτε συνεχώς εκσυγχρονίζεται και επεκτείνεται.

Η μικρή ιστορία τελειώνει, μοιάζει περισσότερο μ' ένα ρομαντικό παραμύθι, που όπως όλα τα παραμύθια, επιφυλάσσει μια ευτυχή κατάληξη.

- *Ελάτε όμως τώρα να πάμε δίπλα στο εστιατόριο, να απολαύσουμε μερικές από τις δημιουργίες του Γιάννη Φωτεινόπουλου*, προτείνει ο Γιώργος και τον ακολουθούμε όλοι πρόθυμα.

Το εστιατόριο του Κέντρου είναι μια μεγάλη και ευχάριστη αίθουσα, ακριβώς δίπλα στη λίμνη. Ο χώρος γίνεται ιδιαίτερα ελκυστικός κατά τη θερινή περίοδο, όταν τα τραπέζια

βγαίνουν έξω και η γειτνίαση με τη λίμνη και το ήρεμο φυσικό περιβάλλον είναι άμεση. Ένα άλλο σημαντικό πλεονέκτημα του χώρου εστίασης είναι η παρουσία του Γιάννη Φωτεινόπουλου, καταξιωμένου chef για πολλά χρόνια στο χώρο της γεύσης και πασίγνωστου στη Θεσσαλονίκη από την ωραία ψαροταβέρνα του στην παραλία της Νέας Κρήνης. Δεν θα προσπαθήσω να περιγράψω την ποικιλία, τη νοστιμιά και την εφευρετικότητα του Γιάννη στα διάφορα εδέσματα που διαδέχονται το ένα το άλλο. Κάθε πιάτο, από το πιο απλό ως το πιο σύνθετο, είναι και μια σπешιαλιτέ, είτε πρόκειται για θαλασσινά είτε για τα υπέροχα ντόπια κρέατα. Η γεύση όμως που θα μας μείνει αξέχαστη είναι η πάπια με κόκκινη σάλτσα, ένα από τα νοστιμότερα πιάτα που έχουμε ως τώρα δοκιμάσει. Τα συνοδεύουμε με εξαιρετικό γνήσιο τσίπουρο και με καταπληκτικό κόκκινο κρασί βιολογικής καλλιέργειας από τον Φανό, έναν ημορεινό οικισμό πάνω από την Αξιούπολη.

Το ειδικευμένο προσωπικό του Κέντρου, που αποτελείται από γιατρούς, φυσιοθεραπευτές και νοσηλευτές, καταρτίζει ατομικά προγράμματα θεραπείας και αναζωογόνησης, ανάλογα με τις ανάγκες του κάθε επισκέπτη.

Πικρολίμνη Κιλκίς Ένας προορισμός πολυδιάστατος

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ την συναρπαστική χειμωνιάτικη γνωριμία μας ξαναπήγαμε αρκετές φορές στην Πικρολίμνη, άλλοτε για μια αναζωογόνηση στην πισίνα και στη σάουνα άλλοτε απλά για να κοιμηθούμε και να ξυπνήσουμε το άλλο πρωί σ' ένα γαλήνιο φυσικό περιβάλλον, 30 μόλις χιλιόμετρα μακριά από το κέντρο της πολύβουης Θεσσαλονίκης. Η αίσθηση είναι πάντα η ίδια: οικειότητα, φιλοξενία και πρόθυμη εξυπηρέτηση από όλους. Δεν είναι τυχαίο, που μέσα στα λίγα χρόνια της λειτουργίας του, το Κέντρο Πηλοθεραπείας -Υδροθεραπείας της Πικρολίμνης - το πρώτο

Με καπετάνιο τον Θέμη επιβιβαζόμαστε στην ομώνυμη σχεδία για μια συναρπαστική βόλτα στην γαλήνια επιφάνεια της Πικρολίμνης.

οργανωμένο κέντρο του είδους του στα Βαλκάνια-, έχει γίνει τόσο δημοφιλές σε χιλιάδες επισκέπτες. Άλλωστε το Κέντρο είναι συμβεβλημένο με όλα τα Ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία αλλά και με πολλά Ευρωπαϊκά, που στέλνουν κάθε χρόνο για θεραπεία τους ασφαλισμένους τους.

Είναι επίσης πολύ σημαντικό ότι η μονάδα, χάρη στους άνετους χώρους, την υποδομή των αθλητικών της εγκαταστάσεων και τα γήπεδα ποδοσφαίρου, μπάσκετ, τένις και βόλεϊ, έχει επιλεγεί ως επίσημο προπονητικό κέντρο από τον Οργανισμό Αθήνα 2004.

Ένα απομεινήμερο στις αρχές του Μάρτη, με θαυμάσιο ανοιξιάτικο καιρό, προγραμματίζουμε μια επίσκεψη, όχι στην γύρω περιοχή αλλά μέσα στην ίδια την Πικρολίμνη. Με ένα φιλικό μας ζευγάρι από τη Θεσσαλονίκη επιβιβαζόμαστε σε μια παράξενη σχεδία, ειδικά κατασκευασμένη για απόληψη του πηλού από τον πυθμένα της λίμνης. Χρέη καπετάνιου εκτελεί ο **Θέμης Προβατιδής**, ένας από τους εμπειρότερους συντηρητές της μονάδας. Παρά τον όγκο, το βάρος και την

ανύπαρκτη υδροδυναμική της η σχεδία κινείται περίφημα με μια εξωλέμβια μηχανή, επάνω στη λεία επιφάνεια του νερού. Καθώς απομακρυνόμαστε από την ακτή φέρνω στη μνήμη μου την άνυδρη εκείνη εικόνα της Πικρολίμνης με τον κατάστεγνο πυθμένα, που είχα κάποτε αντικρίσει από μακριά. Πώς να το φανταζόμουν, ότι 20 χρόνια αργότερα θα γλιστρούσα απαλά στην ήρεμη επιφάνειά της!

Στο μεταξύ ο Θέμης επιχειρεί μια μεγάλη βόλτα προς το κέντρο της λίμνης και αργότερα προς τις βόρειες και ανατολικές της όχθες, εκεί όπου καθρεφτίζονται οι οικισμοί της Ξυλοκερατιάς και της Πικρολίμνης. Νέα τοπία αποκαλύπτονται στα μάτια μας, πολύ διαφορετικά από αυτά που αντικρίζει κανείς απ' τη στεριά. Μ' αυτή την ωραία βόλτα αποκτούμε μια επιπλέον δυνατότητα. Να πλησιάσουμε σε απόσταση φωτογράφισης την ορνιθοπανίδα της Πικρολίμνης, αρκετές δεκάδες χήνες, κύκνους, μερικά φοινικόπετρα (Φλαμίγκο) και κάποια άλλα πουλιά, που ήταν αδύνατον να τα προσεγγίσουμε από τις όχθες, αφού μόλις μας αντιλαμβάνονταν

πετούσαν τρομαγμένα. Η παραμονή βέβαια τόσων πουλιών στην Πικρολίμνη προϋποθέτει λογικά την ύπαρξη τροφής. Κάτι τέτοιο όμως δεν συμβαίνει, αφού είναι γνωστό, ότι εξαιτίας της χημικής σύστασης του πηλού της λίμνης, δεν αναπτύσσεται καμιά μορφή ζωής, είτε στον πυθμένα είτε στο νερό. Όσο κι αν φαίνεται παράξενο είναι αδύνατον να συναντήσουμε ψάρια να αναπηδούν στην επιφάνεια της λίμνης ή να ακούσουμε κοασμούς βατράχων στα καλάμια και στις όχθες της. Για ποιο λόγο λοιπόν παραμένουν τόσο πολλά και διαφορετικά πουλιά στην Πικρολίμνη; Είναι ένα ερώτημα, που εμείς τουλάχιστον, αδυνατούμε να απαντήσουμε.

Για μια τελευταία φορά επισκεπτόμαστε την Πικρολίμνη στις αρχές του Απριλίου. Είναι μια απ' αυτές τις λαμπρές ανοιξιάτικες μέρες, που το μόνο που επιθυμεί κανείς, είναι να βρεθεί κοντά στη φύση. Ξαναπαίρνουμε λοιπόν τον παλιό δρόμο του Κιλκίς μετά τις εγκαταστάσεις της ΕΚΟ, συναντάμε και πάλι την κοίτη του Γαλλικού ποταμού με τα πλούσια -ακόμα και πεντακάθαρα νερά του και μετά από λίγο

χανόμαστε στα απέραντα καταπράσινα λιβάδια του κάμπου του Κιλκίς.

Η Πικρολίμνη ζει και κινείται στους ρυθμούς της Άνοιξης. Κόσμος πολύς χαιρέται τη φύση μετά το μπάνιο στις πισίνες, όχι πια πίσω από τις τζαμαρίες αλλά στα τραπέζια που έχουν στρωθεί στο υπέροχο γρασιδί και στον χώρο έξω από το εστιατόριο. Απέναντί μας, στο βάθος του βορειοανατολικού ορίζοντα, οι χιονισμένες κορυφές του Μπέλλες μας υπενθυμίζουν, πως εκεί ψηλά ο χειμώνας δεν έχει ακόμα τελειώσει.

Πικρολίμνη Κιλκίς Α.Ε.

ΕΥΛΟΚΕΡΑΤΙΑ ΚΙΛΚΙΣ 611 00

ΤΗΛ: 23410/29971-3 FAX: 29975

www. pikrolimni.gr -E-mail: pikro@otenet.gr

Τα Ιαματικά Λουτρά Πικρολίμνης καθώς και το ξενοδοχείο ΜΟΥΥΛΛΟΣ λειτουργούν όλο το χρόνο. Η απόσταση από το κέντρο της Θεσσαλονίκης είναι 30 χλμ. ενώ από το Κιλκίς 25. Η πρόσβαση είναι δυνατή από Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Σέρρες, Κιλκίς και Έδεσσα.

Δεκάδες χήνες παραμένουν για μεγάλα διαστήματα στην περιοχή και μορφαίνουν με την παρουσία τους τα ήρεμα νερά της Πικρολίμνης.

